

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y

NOTICIAS

Any XIII

Reus Dimarts 22 de Febrer de 1898

Núm. 3.481

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.	Ptas.
en al·lò provincies trimestre.	5.50
Extranjer y Ultramar.	7
Al·lò Anuncis, a preus convencionals.	

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

DOCTOR J. MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos á cinch de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tàrragona: los demés dies de deu á una del matí y de tres á cinch de la tarde, Unió, 17, primer.

Tos

Desapareix ràpidament usant lo

XEROP SERRA

No conté opini morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vègis lo prospecte.

Tos

FARMACIA SERRA.

Vinyas Americanas

Marcial Ombrás (Propietari)

Avinguda del ferro-carri, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, per milions.—Preus redubits y autenticitat garantizada.—Cinch milions d'estacas, y un milió de barbats.

D. EDUARD BORRÀS PEDRÉT

METJE-CIRURJIÁ

ha trasladat sa habitació y despaig al Arrabal de Santa Anna número 45, Reus.

SECCIÓ DOCTRINAL

La ensenyansa del dret Català

EN LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

2. Conferència.—18 de Janer de 1898.

Reprengué l'Sr. Trias les conferències de Dret Civil Català, y las reprengué ab tant entusiasme, fuit tant elouent sa explicació, de tal manera feu ressaltar las excelencies de nostres institucions jurídiques, que 'ls concurrents ab pena osegavan son entusiasme y sens donarsen compte l' interromperen ab expressives mostres d' aprobació.

Seguint l' estudi dels elements constitutius del Dret Català y havent tractat en la primera conferència del Dret Català y del Dret Conònic, comensà l' dimarts parlant del tercer element ó sia del Dret indígena, del que es molt difícil ferne la historia, ja que sols se troben petjades que revelan la influencia dels goths, barrejadass ab las que deixaren las institucions feudals y las naturals al desenrotll juridich de la regió.

Analisanlo, digué s' hi troben dos caràcters fonamentals: primer un gran amor y respecte á la llibertat, y segon un fort ènllà social intimament organich.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

La que paga més contribució de la província FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT plassa de Catalunya

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals libreries d'aquesta ciutat y de fora. En Barcelona, litografia Mallorquí, carrer Junquera, 6. No's retornen los originals encara que no's publica.

ahont l'individuo, allunyat y divorciat de tota autoritat, sense forsa para resistir, y abatut y miserable para modificarla s' arrossega á sos peus, buscant en la humiliació modo de resistir una tirania que no's veuen ab cor de rompre y acabar. A les horas, digué l'senyor Trias, es quan surten continuament de les provincias cap á la capital comissions de gent que van à demanar lo que es un dret que no se 'ls pot negar, pidolant com á favor lo que's poden pendre, servint de bufons als senyors que manan y fentles riure ab sos anticuats traços que en ellis semblan alashoras ellibres de esclaves con que se presentan ante sus señores.

Per aquell enllà social concediren á la familia la importància que té, y la feren estable y arrelada. Comprenden los catalans que la familia no era una sola generació, y així, para que las vinientes generacions ne sortissen afavoridas. Se comprén així la estabilitat de la família agrícola, en la que per llargs anys y fins per centurias se perpetuava en una casa la propietat, y de la industrial, en que un gran número de generacions se consagraven á la mateixa indústria.

Per aquest enllà, los catalans, sociòlechs pràcticas, solucionaren lo que avui constitueix un problema difícil, la divisió de la propietat y sa possessió pel major número possible d' individus per mitjà del enfeusis, arrendaments á llargs plazos, mitjeria, rebassa morta, etc. Y orgànic socialment era l' dret català al regoneixer á las fundacions y corporacions, lo dret de propietat.

Y fet aquest estudi del element integrant de nostre dret civil, entra a estudiarlo en relació ab l' ambient modern.

La influencia forastesa á nostra terra, començà dihent, se nota desde que per mitjà d' en Ferran d' Aragó veniam essent regits per la monarquia castellana, comensant ab ell la lluita da nostra poble per deslliurarre de sas contínuas imposicions y prenen different caràcter y forsa segons las èpocas. Fou mansa y tranquila quan Carlos I y Felip II, que, més justes ó «més hipòcritas,» respectaren més á nostra pàtria ó dissimularen millor sas antipatias á nostra terra; fou forta y violent ab en Felip IV y 'l Compte-duch d' Olivares, cayent y endogallantnos lo centralisme, quan tinguarem la desgracia de ferros partidaris del Arzidech. Ile dues ditzos sup sidense mis al i estel al

Si dues notes, afegí, s' observan en lo centralisme:

Lo centralisme, que presenta com á notes principals, «en la forma,» una tendència apriorística, y en lo «fons,» un individualisme atòmic, va neixer gràcies á una escola filosòfica què, prescindint de lo tradicional y natural, concebí un home abstracte, separat y sense relació ab las categories socials, deificantlo y proclamant que la llibertat es un fi y no una facultat ó medi. Aquesta filosofia disolvent acabà l' antich régime, implantà l' centralisme y creà un estat legal engendrat, no del cas matrimoni de la recta rahó, de las necessitats y condicions de la terra y l' estat moral del poble que l' habita, sinó del luxuriós concubinatge (com diu En Torres Bages) del principi revolucionari ab la desenfrenada ambició d' apoderarre absolutament del govern del pais. Centralisme que s' infredrà y s' sosté, gràcies primer al absolutisme del sgle passat, segon al espírit sectari, tercer al parlamentarisme y quart á la debilitat, apatia y ignorancia del poble.

Filla d' aquest centralisme es la tiranía burocràtica que arreu s' extén, que tot ho absorbeig, que domina en tots los ordres de la vida, que acapara totes las facultats, acabarà ab totes las energies individuals y que compta para prevaleixer ab un exèrcit d' empleats.

Tot se centralisa; ho està la administració, ho està la ensenyansa, y 's vol que ho estiga l' notariat. «Penseu lo que serà un poble que tingui l' secretari amo de la vida municipal, foraster; lo mestre encarregat del pervindre científich, foraster, y l' notari, que té en sos llibres la conciencia del poble, foraster.»

En lo dret privat, dintre l' régime modern s' hi nota una verdadera autonomia. Mentre en lo politich se concedeixen tantes llibertats com son possibles al home, se li restrenyen en lo civil, tant també com es possible, contrastant en gran manera ab nostre dret, que feya correlativas las llibertats políticas ab las ciu-
lls. Regoneixen nostras lleys la llibertat de la familia mitjansant los capituls matrimonials, llibertat de contractació. Lo régime modern atentá á la llibertat de contractació oposanthi obstatles de tota mena d' ordre fiscal, y vol falsejar al notari donantli un caráter «oficial» incompatible ab lo que es y deu representar. La legislació catalana buscava la solidés de la familia. A la moderna li es igual que aquesta no tingui fesomia propia, respectant y considerant més l' interés estrany que l' familiar.

Lo dret català estableix la impossibilitat d' engegar las drets; lo dret modern permet sa renúncia. Lo català impideix l' afiansament de la dona, s'oposa á las retrodonacions, distingeix en tots los camps la situació dels fills llegítims y dels illegítims; lo dret modern permet los afiansaments, dona lloc á las retrodonacions y equipara als fills llegítims ab los illegítims.

ARTS Y LLETRES

Al vent si silenci si è estribando l'aire abillat lleva per el que negra nit, se sent el xiàcle del vent que passa, sembla que un mestre ferit rodoli per les tenebres. A son vol desbocat iet s' estremeix. Avisa se arribada l' udor de goc que plora esferit a un recó de la porta; la llum que aleixenlse, vol fugir del seu blè malaltig, i poc a poc elucant-se dibuixa fantàstiques siluetes sobre les parets negroses; el gat arropit que s' electriza, am sos ulls que s' apaguen i s' encenen; la soletat que esplaia i el brunzir de sa veu tenebrosa, llarga, com crit de serpent que agoniza, com queixa esgarrifosa, com xiulet de cent llengües entrant per les escleixes i feut esgarrifar al home acurruçat vora la llar refredada.

A son pas per la serre, les pobres plantiss tremolen i s' apropen las unes a les altres arrapides d' esglai, els arbres es dobleguen fins a terra i les branques estiren els braços nerviosos volent fugir de ses propies arrels; els remats es remolin sense esma, les cabanyes crujen, xiulen les canyes, els ancells fugen i tot s' aplana esfereshit de por, per fer pas a la furia invisible que, desbocada i boja, corre incançable amb els cabells extenses, llançada a la ventura per forga destructora.

Tot lo que troba aterra, en sa marxa desfeta; fuetejà les verdes salzaderes, relisca per les planes, serrant arreu lo que troba a ran de terra; s' enfila a les muntanyes i s' emprista 'ls navols, i es fa seguir dels trons perque redoblin i cantin sa destrucció; infla les ones i les fa cridar d' ira; i mon enllá sempre, mon enllá volant amb ales negres, no pot mai aturar-se, perque la marxa es sa vida.

La festa i la fam sembla que corrin amb ell, i en son galop infernal sembla que porti l' esperit de la guerra.

Barrem ben bé la porta i escoltem-lo passar, que pot ser aqueste queixa entrant per les escleixes, es la oració de la mort, que passant ens avisa.

CRÓNICA

OBSERVACIÓNS METEOROLÓGICAS
del dia 21 de Febrer de 1898
FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser- vació	BARÓMETRE d' enerida	GRAU mitat	PLUJA en 24 evap.	ESTAT en 24 h.	OSER. del cel	OSER. par- ticular
9 m. 21/2	1015	85	0	149	100	100
3 P. 21/2	1015	87	0	149	100	100
				Ras		

HORAS d'obser- vació	TEMPERATURAS	VENTS	NEVELS
	Màxim Minim Term. tipus	direcció classe	can
9 P. 21/2	25 5	5	50
3 P. 21/2	25 5	5	50

Hem rebut una comunicació del «Centro Republicano Democrático Autonomista» invitantnos á una reunió preparatoria que tindrà lloc lo vinent dimecres en sos solons pera tractar de realisar una sèria protesta contra 'ls suposats martiris que s' han fet patir als presos anarquistes al castell de Montjuich y demanar al govern la revisió del sumari de referència.

Correspondrém á la invitació dels autonomistas.

Cridém la atenció de nostres lectors sobre l' anunci que insertém en altre lloc del present número referent a la llista del personal artístich de la companyía d' ópera y opereta que debutará lo próxim dijous en lo Teatro Fortuny y condicions d' abono.

Nos ha favorescut ab sa visita la nova revista catalana que ab lo titul de «Catalonia» acaba de veure la llum á Barcelona.

En lo próximo número publicarérem son article «Ideals nous per la Catalonia» y parlarérem de la revista ab la deguda extenció.

Avuy, al donarli nostre Deu vos guar, ab gust li deixém establert lo cambi y li desitjém llarga vida.

Los balls de disfressas que ans d' ahir tingueren lloc en las societats d' aquesta ciutat se vegeren molt animats sobressurtint en tots ells la nota del bullici y gatzara.

Los trajes que vestian las mascaretas, per lo general eran molt vulgars.

Únicament, en lo ball de «El Círculo», hi vegarem qui vestis rich traje ó precios mocador de Manila.

No obstant, com si l' verdader Carnaval s' avergonyés de que per Espanya tot l' any ho siga, lo que acaba avuy nos ha donat tan pocas sorpresas que, a no ser per los balls de disfressas hauria passat desapercebuts.

Dijous passat fou representat en un dels teatres de Valencia lo drama «La Loca», del celebrat poeta don Angel Guimerá, traducció del senyor Z. Llata, entusiasticament al públich.

La companyía dirigida pel senyor Bueno, estigué acertadíssima.

Lo director y la senyora Argüelles foren ovacionats.

En los salones de las societats «El Olimpo», «El Alba», «La Palma», «Círculo Republicano Histórico», «Centro Republicano Democrático Autonomista» y «Juventud Reusense» aquesta nit hi tindrà lloc lo darrer ball de disfressas.

Hem rebut lo cartell de Convocatoria pera l' Certamen organiat per la «Associació Catalanista» de Leydá, que se celebrarà en la vinenta festa major d' aquella ciutat.

Demà la trasladaré á nostres columnas conforme nos ho demanan aquells bons companys.

En lo ministeri de la Guerra s' ha rebut un telegrama del general Blance, donant compte de que prompte embarcarán pera la Península lo soldats del reemplàs de 1890 que lluytan en la Gran Antilla.

Ja serà hora que poguessim tornar á sas casas aquells pobres infelisos que han lograt quedar en vida després de tants anys que estan servint á la patria malastra.

Diu un colega de Barcelona que l' reputat escultor senyor Clarasso ha acabat un grupo colossal de pedra ab destí al Palau de Justicia de Pamplona. Representa la Veritat y la Justicia y deu anar coloçat en lo cimborri del edifici. Pera que s' comprengui la grandiositat de las figuraz, bastarà dir que'l grupo 's descompon en 22 pessetas, la més petita de les quals pesa 50 quintás.

Pel próximo benefici del notable primer actor don Anton Tuian, se estrenará en lo «Teatro Principal» de Barcelona un dràma de nostres compatriots, los aplaudits escriptors D. Lluís Quer y D. Bonaventura Sanromà, titulat «Grandesas de la terra». Nosaltres, que hayém tingut ocasió de veure l'obra, que perteneix al género modern, podém assegurar que 's farà digne del aplauso del publich barceloní.

Nostra enhorabona.

Ab lo títol de «Jovençat Catalán» y composta en sa major part de jovenets de pochs anys, s' ha cons-

tituit a Girona una agrupació quino Junta Directiva forman los señors següents: President, Rafael Ramis; Vice-president, Anton Martí; Tresorer, Gaspar Duran; Secretari, Jaume Olmeda; Vice-secretari, Agustí Riera; Bibliotecari, Manel Ginés, y Vocal, Joan Mató. Com no 'ls hi falta entusiasme los hi desitjém molts anys de vida.

Copiar de Lo Gerona:

«Lo dia 12 del corrent un bon número de socis del Centre Catalánista celebraren ab un sopar lo quart aniversari de la fundació del Centre, regnat entre 'ls comensals la expansió y alegria propis d' aytals actes. Al destaparse l' xampany brindaren los Srs. Algina (Alfons), Botet, Brunet, Fontanilles, Franquesa, Saguer y Vinyas (Joan), fentlo tots per la prosperitat del Centre, pel triomf dels ideals catalanistas y celebrant que 'ls principis autonòmichs, fins ara tan combatuts y que l' catalanisme sosté, s' hagin imposat per la necessitat, y per la justicia que enclohen, á sos mateixos enemichs, haventlos aplicat lo govern central á la gobernació de les Antillas. Foren molt aplaudits. Lo sopar acaba á des cuarts d' onze de la nit.»

Bé per nostres companys de Girona.

Lo recaudat ahir per concepte de Consums en la Administració d' aquesta ciutat puja á 1166'42 pts.

Copiar de gust de nostre colega *El Vendrellense*: «Sembla que ha entrat ab molt bon peu en aquesta vila lo haverse constituit dintre d' ella una «Agrupació Catalanista» pera travallar á favor de la reivindicació de nostres drets y usatges, avuy escarnits y malmenats per las collas de polítics d' ofici que, á l' embra del Poder Central, desgovernan aquesta Nació, tan digne de tenir mes bons ilogats y á molt menos preu; y sobretot, treballar ab fé per casa nostra que sabém com està feta y disposada, allunyant als foresters que no 'ns coneixen y, si us plau per forsa, se 'ns imponen perque restém a llurs ordres.

A conseguir tan profitosos y illosables fins vè la «Unió Catalanista» ab sus Agrupacions tremolant la Senyera de la pau y de la mútua adhesió entre 'ls fills d' aquesta terra pera mostrarse en dia no llunyà grans y potents en mitj la corrupció y feblesa dels decaents procedimentos econòmichs y polítichs que, com llossa de plom, aixafa tota aspiració noble y ofega tot accent patriòtic nascuts de las regions espanyolas.

Nostra vila no podía restar muda al de «Regeneració patria» que arreu s' escolta y obre via, desde la ciutat geganta fins lo darrer vilatje de Catalunya, y bona mostra dona d' esperit regionalista ab las valiosas propostas de socis que té la «Agrupació» per augmentar las llistas d' aquest apostolat patri que endresa llur activitat á conseguir la regeneració del Estat Català.

Nostra enhorabona á la vila del Vendrell y als fundadors de la associació.

QUINA CASA ven la rica holanda de cotó **LA DOLORES**? **LA CASA PORTA**. **QUINA CASA** ven l' acreditad **LLENSOL INGLÉS**? **LA CASA PORTA**. **QUINA CASA** dona una pessa de **TELA TOT FIL** per 15 pessetas? **LA CASA PORTA**.

LA CASA PORSA. **QUINA CASA** dona per tres pessetas tres corbatas de seda de forma parisien?

LA CASA PORSA. **SECCIO LITERARIA**

Las cansons de ronda (Acabament) Veyém altres góiers. Lás que cantan las donas, de vegadas las cantan los homes, pero indican que 'las han fet o s' han fet per ellas: 'l són que s' han fet per ell.

La mare sempre m' ho deya sempre m' ho està dihent xica no festegis massa ib 'l que perdrás l' enteniment.

Y l' indispensable.

Mere Deu de las Sogas Sant Cristo de Balaguer si volé que sigui monja deixame casar primer. Moltes vegadas se senten cantar aquestes gloses que hebeixen més que al bon humor que regna entre 'ls rondonants.

